

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **P. M.**, bytem T. 377, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2013, č. j. **X**, ve věci zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2013, č. j. **X**, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

III. Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 26. 7. 2013 žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí, protože nesouhlasila s vyšší stupně invalidity a požádala o přezkoumání zdravotního stavu. V posudku lékařské posudkové služby, vyhotoveném v námitkovém řízení, se konstatuje, že EDSS osciluje mezi 4 až 5,

přestože na základě posledních dvou doložených zpráv je uvedeno EDSS 5. Navíc je tato hodnota uvedena také v závěru posudku o invaliditě OSSZ v Olomouci ze dne 8. 1. 2013. U stanovení míry poklesu pracovní schopnosti o 35 % podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. je horní hranice pro EDSS 4. Posudek žalované je tak v rozporu s hodnocením stavu při řízení konaném u OSSZ v Olomouci, rozpory jsou i v samotném posudku z námitkového řízení žalované. Žalobkyně napadá snížení EDSS bez neurologického vyšetření a na základě stejných lékařských zpráv a bez jakéhokoliv zdůvodnění. Posudek žalované v námitkovém řízení poměrně přesně popisuje zdravotní obtíže žalobkyně (například opakované ataky a tudíž zhoršování zdravotního stavu, chůzi do 300 m, EDSS až na hranici 5 a další neurologické obtíže), nakonec však zcela protismyslně dochází k závěru o tom, že zdravotní stav žalobkyně je bez progresu a žalobkyně trpí lehčí formou postižení. Podle svého názoru žalobkyně měla být hodnocena podle kapitoly VI položky 6 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 50 %, což odpovídá lékařským zprávám i posouzením podle obou posudků ve správním řízení. V posudku žalované v námitkovém řízení nebyly zohledněny další zdravotní obtíže žalobkyně, které jsou podle předložených odborných lékařských nálezů v současné době prokázány. Jedná se zejména o obtíže psychického rázu (depresivní stavy), potíže ortopedického rázu (postižení hlavy jednoho z ramenních kloubů). Tyto námitky vznesla žalobkyně v obou řízeních u žalované a nebylo k nim přihlédnuto. Na žalobkyni lze aplikovat i § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o zvýšení poklesu pracovní schopnosti až o 10 procentních bodů, což vyplývá ze zdravotních obtíží, kterými žalobkyně reálně v současné době trpí a které jsou prokazatelné lékařskými zprávami i užívanými léky. Žalobkyně podrobně popsala své zdravotní potíže vyplývající mimo jiné i z vedlejších účinků léčby roztroušené sklerózy.

Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Ostravě.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 22. 2. 2013, kterým žalobkyni zamítla žádost o změnu výše invalidního důchodu s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 8. 1. 2013 žalobkyně byla nadále invalidní v prvním stupni, protože u ní nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles její pracovní schopnosti pouze o 35 %. Toto posouzení potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení.

Dále soud vzal za prokázané, že u žalobkyně se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla roztroušená skleróza mozkomíšní, remitentně reagující forma, EDSS 5,0. Tento stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole VI položce 6c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a poklesu pracovní schopnosti o 50 %. Komise velmi podrobně a přesvědčivě odůvodnila své posouzení, odlišné od posouzení

posudkových orgánů žalované. Posudková komise MPSV v Ostravě zejména odkázala na to, že v posledních měsících roku 2012 bylo zaznamenáno určité funkční zhoršení o 1 stupeň EDSS, v listopadu a v prosinci 2012 bylo uváděno hodnocení EDSS 5,0. Kontrolní MRI bylo se stacionárním nálezem. V klinickém nálezu byla popisována lehká cerebellární symptomatologie, centrální levostranná hemiparéza, spasticko–ataktická chůze s menší výdrží – bez zastavení 200 m, omezení běžných životních aktivit. Jedná se o středně těžké funkční postižení. Prognóza onemocnění se jeví nepříznivá. V závěru posudková komise uvedla, že stav žalobkyně odpovídal druhému stupni invalidity od 6. 12. 2012.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Ostravě ze dne 8. 11. 2013, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku posudkové komise MPSV pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní

postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nejméně o 50 %, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní ve druhém stupni, a to od 6. 12. 2012.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně je invalidní ve druhém stupni od 6. 12. 2012.

Úspěšná žalobkyně žádné náklady řízení neuplatnila, proto jí je soud nepřiznal. Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti

nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 3. 12. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně